

KARNA MÅRTENSSON, född Jakobsdotter i Fuglie

Karnas mor, Hanna Hansson, gick runt och sålde kakor i korg, var alltså "Kagekvinna". Hanna och maken Jakob bodde alldeles intill Fuglie Kyrka i ett litet hus. Karnas far var dräng, och hjälpte till i de gårdar där det behövdes. Barnen gick tidigt ut i arbete. De var bra ungar, dugliga och skötsamma. Alla bidrog senare till sina familjers underhåll genom hårt arbete.

Farmor Karna talade om, att då hon i sin ungdom tjänade på gårdarna som piga, fanns det för de anställda inte någon bostad, utom pigkammaren i uthuslängorna och där fanns ingen möjlighet till uppvärmning. Men på vintrarna, när de haft storbak, så var ugnen varm flera dagar efteråt. Då tog de sitt "virketøj" och en "plirka" (fotogenlampa) och kröp in i ugnen, där det var så varmt och skönt, och satt och handarbetade. Detta var alltså den "gamla goda tiden".

Farmor Karna var ganska liten, smärt och kvick, och hade lätt för att komma till tals med människor. Hon hade mörkt mittbenat hår med knut i nacken. Hon använde hatt, vilket inte var så vanligt på landet på den tiden. Man använde allmänt silkesschalett. Men Karna ville alltid vara fin, ja t.o.m. modern. - I somligt var hon dock gammaldags. Så behöll hon ända till slutet sitt "Fugliemål".

En tradition hos Farmor Karna var att hon och farfar några gånger på året bjöd på middag. Den bestod av färsk oxsoppa med klimp i och kött med pepparrotssås. De anställda såg alltid fram mot detta med längtan, eftersom de visste hur gott det var. Karna var fin på matlagning. Hon hade nog haft storhushåll som ung eftersom det förr var vanligt att man hade "folket i maten".

Karna sydde och virkade och stickade, men vävde inte. Man hade inte någon vävstol hos dem. Hon var mycket bestämd av sig, men hade nog egentligen inte "skinn på näsan". Troligen liknade Johan C sin mor. Även Bror Bertil Malmberg hävdar detta.

Karna hade en schal som hon var mycket stolt över. Den var virkad i trekantigt spetsmönster av svart tunt ullgarn. Det fina med schalen var att hon virkade in svarta pärlor i den som bildade blad och blommor i mönstret. Ett så kallat "klosterarbete". Hon har berättat för Nisse att hon hållit på med den i årtal. Hon använde den över klänningen, när de var på kalas. Karna var mycket duktig på handarbete och särskilt på virkning och hon var alltid flitig.

Farmor Karna var kvick och i full gång tills hon plötsligt kände sig trött och litet dålig och blev sängliggande i sin lägenhet. Här dog hon också i encephalitis malacia (hjärnuppmjukning). En god vän till Karna, en pensionerad distriktssköterska från Vellinge var hos henne ofta och var även där när Karna dog. Thure, Johanna Kristensson och Anna Åkesson vakade om nätterna, men det var inte länge som hon behövde hjälp. Hon dog inom några dagar. - Samtidigt låg Wanda sjuk i sin lägenhet och kunde inte hjälpa till.